

Are the following permitted on shabbat:

Cutting vegetables to make Israeli salad?

How about mashing a banana?

Pulling beef?

String cheese?

כלל גדול פרק שביעי שבת

דשלקי ליה שבעא זימנין. למחקן: ואי לא שקלי ליה. לאוכל מחוך הפסולת מתוך שהוא רך ונימוק שע"י שנשלק הרבה: מסרח. והלכך אוכל נמי כל זמן שמעורב בו הוי כפסולת ומיהו אוכל הוא ומחמירין עליה למיהוי ההוא דשקיל כפסולת מתוך אוכל. ול"נ הבורר תורמוסין

מתוך פסולת שלהן מששלקן פעס אחת ממרקין ומערין אותן המים ובורר המתולעות שלהן כמו שעושין לפולין וכן בכל פעם ופעם וזה בורר האוכל ומניח הפסולת ואי לא שלקי ליה מסרח גרסינן הלכך מששלקום פעמים ושלש חשיב ליה פסולת הואיל ואי שביק להו הכי דלא הדר שליק להו מסרחי וכשהוא נוטלן מתוך שאר מינין גרועין המעורבין בהן כפסולת מתוך אוכל דמי דהנהו שאר מינין לא מסרחי דגמר להו בישולייהו פעם ראשונה ושניה. ורבינו הלוי גרים ואי שקילי ליה מסרח כשנוטלו נימוח בין אלבעותיו ונמאם הלכך ההוא דשקיל הוי כפסולת והנשחר הוי חוכל עד שחוזר ונוטלו: דפרים סילקת. במ"ם גרסינן ולח בסמ"ך כדפירש בהעור והרוטב (חולין דף קכ.) מאי קיפה פירמא. מינליי"ר בלע"ז מחתכו הדק: דסלית סילתי. עלים דקים להבעיר אש: ואי קפיד אמשחתת. לחותכן במדה: מחתך. העור מקללו במדה: ונקט חופה.

האי מאן דפרים סילקא. דוקא בסילקא שייך טחינהא אבל שאר אוכלין שרי ש: מזהו דתימא לשרורי מגא קא מבוין. ה"פ ואין בו בשול כלל קמ"ל דנהי דלשרורי מנא קא מכוין בשול מיהאב יש בו דמירפא רפי והדר קמיט^ג וחייב אבל אין לפרש קמ"ל דלא אמרי

דשלקי ליה שבעא זימני ואי לא שקלי 🕅 ליה מסרח וכפסולת מתוך אוכל דמי: והמוחן: א"ר פפא •*האי מאן דפרים סילקא חייב משום מוחן אמר רב מנשה יהאי מאן דםלית סילתי חייב משום מוחן אמר רב אשי אי קפיד אמשחתא חייב משום מחתך: והלש והאופה: אמר רב פפא שבק תנא דידן בישול סממנין דהוה במשכן ונקם אופה תנא דידן סידורא דפת נקט אמר רב אחא בר רב עוירא האי מאן ידשדא סיכתא לאתונא חייב משום מבשל פשימא מהו דתימא לשרורי מנא קא מיכוין קמ"ל דמירפא רפי והדר קמים אמר רבה בר רב הונא יהאי מאן דארתה כופרא חייב משום מבשל פשימא מהו דתימא כיון דהדר ואיקושא אימא לא קמ"ל אמר רבא ההאי מאן דעבד חביתא חייב משום שבע חמאות תנורא חייב משום שמונה חמאות אמר אביי האי מאן דעבד יחלתא חייב אחת עשרה חמאות ואי חייםיה לפומיה חייב שלש עשרה חמאות:

לשרורי מנא קא מכוין דבפרק אין מעמידין (ע"ז לה.) חמרי' גבי החי נכרי דשדא סיכתא לאתונא אי קבר בה ישראל קרא מעיקרא שפיר דמי ופריך פשיטא ומשני מהו דתימא לבשולי מנא קא מכוין קמ"ל לשרורי מנא קא מכוין": חביתא ותנורא וחלתא. פי' רש"י דמשום בונה לח מיחייב דאין בנין בכלים ואין נראה דדוקת במחזיר מטה ומנורה של חוליותה אמרי' י דאין בנין בכלים אבל כשעושה לגמרי כל הכלי מיחייב משום בונה דחמרינן בריש הבונה ולהמן ד' קב:) החי מחן דעייל שופתח בקופינא דמרא חייב משום בונהי ול"ע דלא ליקשי ממנפח בכלי זכוכית דסוף פרקין ס: חכמה יתירה שאני. והעושים אותם בטלה דעתם אלל כל אדם כדאמרינן בהמלניע (לקמן ד' לב:) גבי חנשי הולל:

שכן צדי חלזון כו'. ברים אלו קשרים (לקמן קיא:) פירש בקונט' קושרין ומתירין פעמים קושרין את המכמורת ופעמים מתירין אותם:

The Gemara introduces the eighth *melachah* listed by the Mishnah: הַמּטוֹחֵן — GRINDING.

The Gemara elaborates:

אָמַר רַב פָּפָּא — Rav Pappa said: הָאי מַאן דְפָּרִים סִילְקָא — Someone who minces beets [3] — is liable on account of "grinding." [4]

Another example of grinding:

דָבֶּר רֵב מְנֵשֶׁה — Rav Menasheh said: הַאי מַאן דְּסֶלִית סִילְהֵּי — Someone who chops thin chips of wood out of larger pieces for kindling הַּיִּב מְשׁוֹם טוֹחֵן — is liable on account of grinding.

The Gemara adds:

אָמֵר רַב אַשִּי — Rav Ashi said: אִי קַפִּיד אַמְשְׁחֲתָא — If he is particular about the measure of each chip, [6] חַנִיב מְשׁוּם מְחָתֶּך — he is liable because of cutting.

The Rishonim (Medieval Halachic scholars) debate the question of to which vegetables the Gemara here refers. Most authorities (including the Rambam, Ramban, Ra'a, Ritba and Rosh) maintain that the Gemara speaks only of vegetables that *cannot be eaten uncooked*. When it comes to vegetables that are edible raw, however, Halacha imposes no restrictions regarding slicing on Shabbat. According to this view, it is entirely permissible to cut small pieces of many common salad vegetables such as lettuce, carrots and celery on Shabbat.

Rabbi Eliezer of Metz (France, 1115-1198), however, disagreed, and held that all vegetables fall under the Shabbat prohibition of "Tohen."

The Shulhan Aruch codifies the prohibition against cutting vegetables into small pieces on Shabbat without drawing any distinction between different types of vegetables. He follows the stringent view of Rabbi Eliezer of Metz, who maintained that the prohibition of "Tohen" applies equally to all vegetables.

חיתוך ירקות - טוחן

כשם שאסור לטחון בשבת מיני תבלין, כן אסור לחתוך בשבת ירקות דק דק. כמו שאמרו בגמרא (דף עד:), "אמר רב פפא, האי מאן דפרים סילקא חייב משום טוחן", כלומר, מי שחותך סלק לפרוסות דקות דקות, חייב משום טוחן. משום שחיתוך ירקות בחיתוך דק, הרי הוא דומה למלאכת טוחן, ואסור בשבת.

Slicing Vegetables-Grinding

Just as it is forbidden to grind spices on Shabbat, it is likewise forbidden to slice vegetables very finely on Shabbat, as the Gemara (Shabbat 74b) states, "Rav Papa said: One who slices spinach very finely on Shabbat is liable for transgressing the prohibition of grinding." This is because slicing vegetables finely is similar to grinding and it is therefore forbidden.

Maran is strict about this halacha:

שולחן ערוך אורח חיים הלכות שבת סימן שכא המחתך הירק דק דק, חייב משום טוחן ביאור הלכה סימן שכא סעיף יב ד"ה המחתך הירק וכ"כ התוספות דמיירי בחתיכות קטנות כעין טחינה אבל בחתיכות גדולות קצת אין דרך הטחינה בכך

The Shulhan Aruch writes, "It is forbidden to cut vegetables very fine." According to the Shulhan Aruch, it seems, there is no basis for allowing the slicing of vegetables into small pieces on Shabbat, and one must make the pieces bigger than he normally does when cutting vegetables on Shabbat.

Hacham Ben Sion Abba Shaul (Israel, 1923-1998), however, disagreed with this reading. In his work Or Le'sion (both in vol. 1 and in vol. 2), he contended that since the Shulhan Aruch made no mention of this stipulation, we must assume that he forbade finely slicing vegetables on Shabbat under all circumstances, even just prior to the meal. According to Hacham Ben Sion, one who wants to cut vegetables into small pieces on Shabbat may do so only if he deviates from his normal manner of slicing. For example, if he normally cuts vegetables on a cutting board, he should cut them on Shabbat directly on the counter.

The Ben Ish Hai (Rav Yosef Haim of Baghdad, 1833-1909) observed that the prevalent practice in Baghdad followed this lenient reading of the Shulhan Aruch's ruling.

Based on the following:

[Bet Yosef, Maran (author of the Shulhan Aruch) cites the ruling of the Rashba (Rabbi Shelomo Ben Aderet or Barcelona, 1235-1310) *that one may slice vegetables into small pieces shortly before the meal in which they will be served.* The Rashba draws a comparison between the prohibition of "Tohen" and the prohibition of "Borer" (separating undesirable items from desirable items). He writes that just as Halacha permits separating undesirable food from desirable food in preparation for a meal that will soon be served, similarly, one may slice vegetables in close proximity to the meal. Maran, after citing this ruling, notes that no authorities disputed the Rashba's position. One might therefore argue that when the Shulhan Aruch codified the prohibition against finely cutting vegetables on Shabbat, he relied on his comments in the Bet Yosef permitting doing so shortly before the meal. He forbade cutting small pieces only when one cuts them for later on Shabbat, but allowed cutting small pieces while preparing for a meal that will soon be served, within a half-hour or so of the meal.]

This will be shown below:

כתב רבינו הרשב"א בתשובה, (הביאו הבית יוסף בסימן שכא), מה שאמרו שאסור לחתוך סלק, זהו דוקא באופן שחותך את הסלק כדי לאכלו לאחר זמן מה, כגון לאחר שעה, אבל אם חותך ירקות כדי לאכלן מיד, מותר. שלא אסרה התורה על האדם לאכול מאכלו חתיכות גדולות או קטנות. כלומר, דרך טחינה שאסרה התורה, היא דוקא בחיתוך ירק שאינו צריך לאכלו מיד. אבל אם בא לאכול את הירק, וחותך אותו כדי לאכלו, בזה לא שייך כלל איסור טוחן.

There is, nevertheless, a distinction between slicing vegetables and actual grinding on Shabbat, as we shall now discuss:

The Rashba writes in one of his responses (quoted by the Bet Yosef in Chapter 321) that when the Gemara states that it is forbidden to slice spinach, this only applies when one has in mind to eat the spinach at a later time, such as one hour later. However, this is permissible when one is slicing the vegetables in order to eat them immediately, for the Torah does not dictate whether one must eat one's food in large or small pieces.

This means that the only slicing of vegetables similar to grinding which the Torah forbids is only when one slices a vegetable to be eaten at a later time. However, if one wishes to eat the vegetable immediately and slices it in order to do so, the prohibition of grinding does not apply whatsoever.

ומכן למד רבינו מרן הבית יוסף, שמותר לחתוך בשבת "קיבוץ ירקות שקורין אינשׂלאדה", כלומר, סלט ירקות שלנו. מותר להכינו בשבת, אפילו כשחותך את הירקות דק דק, בתנאי, שיאכל את הסלט מיד.

ומכל מקום בתורת חומרא סיים הבית יוסף, שנכון להזהיר, שיחתכו את הירקות בחתיכות גדולות קצת, ולא דק דק, ושיאכלו את הסלאט מיד. כדי להתרחק מן האיסור.

Maran Ha'Bet Yosef derives from here that one may prepare a "combination of various vegetables," i.e. what we call a vegetable salad, even by slicing the vegetables finely, as long as one has in mind to eat the salad immediately.

Nevertheless, the Bet Yosef concludes that as an added stringency, it is preferable for one to tell his family to slice the vegetables in a somewhat large fashion and not extremely finely and to then eat the salad immediately in order to stay far away from transgressing a prohibition.

Halachically Speaking:

הדין למעשה

לכן אין להכין סלאט אלא בסמוך לסעודה ממש. כמו שכתבנו בהלכות בורר, שאין להקל לברור לצורך סעודה, או לחתוך סלט לצורך סעודה, אלא כאשר עומדים סמוך לסעודה ממש, בתוך חצי שעה בסמוך לסעודה, אבל יש להזהר מאד מאד שלא להתחיל לברור או לחתוך סלט הרבה לפני הסעודה, שהרי יש בדבר איסור תורה משום טוחן (ובורר), שלא הותרו אלא כאשר כוונתו לאכול לאלתר, דהיינו שבתוך חצי שעה תתחיל הסעודה. וגם אין להקל בזה אלא כאשר יש צורך לחתוך הרבה סלט וכדומה, שאז יש להתיר החל מחצי שעה קודם הסעודה, אבל אם אין צורך אלא בברירה מועטת, אין להקל אלא דקות אחדות קודם הסעודה בלבד.

Therefore, one should only prepare a salad close to the beginning of the Shabbat meal just as we have written in the laws of selecting on Shabbat that one may only select or slice vegetables for a salad in close proximity to the meal, i.e. within a half-hour of the beginning of the meal. One must be careful not to begin selecting or slicing vegetables for a salad long before the meal, for this constitutes a Torah prohibition of grinding (or selecting), for this is only permissible when this is being done for immediate use which is within a half-hour of the beginning of the meal. Additionally, there is only room for leniency when there is a necessity to slice a large amount of vegetables in which case one may act leniently within a half-hour of the meal; however, if only a small amount of vegetables are required, one should not slice them until several minutes before the meal.

וכבר כתב המגן אברהם (סי' שכא ס"ק טו), ועוד הרבה מהפוסקים, שאין להקל בחיתוך סלט או בברירה לצורך סעודה, אלא משעה שיצאו האנשים מבית הכנסת לכיוון הבית, שאז נחשב הדבר "לאלתר", שתיכף עומדים לשבת לסעודה, אבל לא קודם לכן.

The Magen Avraham (Chapter 321, Subsection 15) and many other Poskim write that one may only begin slicing vegetables for a salad or selecting foods for the Shabbat meal only when the men have left the synagogue and are already on their way home, for only this can be considered "immediately" prior to the meal but not before this point.

As for the final Halacha, Hacham Ovadia Yosef, in his work Halichot Olam, follows the lenient position, and allows one to cut vegetables into small pieces on Shabbat shortly before the meal at which they will be served. He adds that one who wishes to act stringently to satisfy all opinions "is worthy of blessing," but those who wish to be lenient certainly have a legitimate Halachic basis on which to rely.

Summary: One who wishes to cut vegetables into small pieces on Shabbat may do so if he deviates from the normal manner of cutting (like cutting on the counter, instead of a cutting board), or if he cuts pieces that are larger than the pieces he normally cuts. According to many authorities, one may cut vegetables normally into very small pieces if he does so shortly before the meal at which they will be served, and one may rely on this ruling.

במשפה ס הנשפיה שחותף הפת (כל בו): ט (לא) ממתר לַחִתּךְ בַּשֶּר מְבְשֶׁל (לב) אוֹ צֵלִי דַּק־דַּק בְּסַבִּין: הגה אַכֶּל אָסור לַחִתּךְ דַּק־דַּק יקפריש מרשבים מכיאי בשר חיי לפני העופות. (לג) *דְהוֹאִיל *וְאֵינָן יְכוֹלִין לְאַכְלוֹ בָּלֹא חָתוּדְ (לד) קְמַשְׁוִי לָה אֹכְל (חהיד סיפן כו (לה) וְעֵיֵן לְקְפָּן הפריח הפרק כא יוסיים סיקן שכר): י יאָסור לגרר הַגְּבִינָה בְּשַבֶּת (ינ) בְּמוֹרָג חָרוּץ בַּעַל פִיפִיוֹת (לו) שֶקוֹרִין ראליי״ו: יֹא יּמְחָּרְר יִמִּרִין יִּקוֹנִי שִׁ לָהַשְׁקוֹת (לו) אַת (יג) הַתָּלוּשׁ כְּדֵי שֶׁלֹא יִכְמֹשׁ: יֹב (לח) *"הַמְחַתַּךְ הַיַּרֶק דַּק־דַּק, חַיָּב מְשׁוּם טוֹחַן: הנה וְהוּא הַדִּין דְאָסוּר לַחָתֹדְ גָּרוֹגָרוֹת וְחָרוּכִים (לט) *לְפָגִי זְקָנִים (כיי בשם תוספתא). וְדְיָקָא (ידֹ) פַּרוֹת וְכַדּוֹכָה לְזָה אָסוֹר, אָבֶל הַחָּר

משנה ברורה וכמו בְּנֶרָק לְאַמֶּן בְּסְעִיף יב, וְהוֹא הַדִּין לְכֶל הַבְּלִין: דו (כו) שֶׁל עֵץ.

וְכֶל־שֶׁכֵּן בְּמֶדוֹדְ שֶׁל אָבָן, דְהוּא מְיָחֶד יוֹתֵר לְדִיכָה, (מֹּ) וַאֲפְלוּ דַעְתוּ לְהַן

לאלפר המלח לפּכְשִׁיל גַּם־בּן אַסוּר בּשְׁנִיהָם. כֵּיוַן דְהַם מְיַחָדִים לְדִיכָה:

(כו) בְּיֶד וְכוּ׳. אָכָל לְחַתִּכוֹ דַק־דַּק בְּחוּרְפָא דְסַבִּינֵא אָסוּר: (כח) שָׁל

סַבּין. וירַשָּק בַקַעָרָה אוֹ עַל־צָבִי שְלְחָן. (נֹג) אַבֶּל לֹא בְּמָרוֹדְ וּמְכְתַשְׁת.

וכנ"ל גבי פּלְפָּלִין [אחרונים]: (כט) וְאֵינוֹ חוֹשֵשׁ. וְכַל־שָׁכּן וְסָחָר

(לג) לפרר הפלח והפלפלין בנדיו: (ל) לְחָתְבוֹ בְּסַבִין. הַיְנוּ אַפּלוּ דְקִידַיק.

בְּמַכְחַשֶּׁת אַף מְלַח זָה אָסור לְכָתשׁ (עו"ש, ע"ש). וְכָחַב הַפְּרִי־מְנָרִים,

דצוקע"ר גם כן דינו כָמוֹ מֶלָח זָה: ט (לא) מָהָר לַחָהְהָ. רְאִין טְחִינָה כְּ (לד) אלא בגדולי קרקע. (לה) ואפלו להפוסקים דסבירא להו דבהמה נמי

מַקָּרִי גַּדּוּלֵי קַרְקַע לְפִי שָׁהִיא נוּוֹנָת מְן הַקַּרְקַע. מְכֶּל מְקוֹם אֵין לָאֲטֹר בָּוָה.

(לו) דְּבָלְאוֹ הָכִי יַשׁ פּוֹסְקִים דְּסְבִירָא לְהוּ דְאֵין שְׁיָדְ טְּחִינְה בָּאֲכְלִין. וִעל־כִּן הַמִּר לְחָתֹּדְ (לוֹ) אַפְלוּ דִּעְתוֹ לְהַנִּיחוֹ לְאַחַר וְכָּן: (לב) אוֹ צְלִי.

ואפלו מי שאינו יכול ללעסו (לה) מחמת שהוא כשה ועל־יִרִי חַתִּיבְתוֹ מְחָקֵנוֹ לָאֲכִילָה, בּס־כָּן שָרִי לְחָתְכוֹ, רְאַוֹלִינֵן בְּחַר רְבָּא רְעְלְמָא:

(מ) לקרד הפלח והיילים אנו יו ליין טוחן אחר טוחן, ומכל מקום כמו לענין החיכת הפת, ומשום דאין טוחן אחר טוחן, ומכל מקום כמו לענין

* דָּהוֹאִיל וְכוֹי. עִיוַ בְּמִשְׁנָה בָּרוֹרָה מה שְׁכָּחַבְחִי, וְהוֹא מדְּכְרִי הַפְּגוְ־אַבְרְהָם ואלה רבה. וכונו בנה לתרץ קשנת הש"ו לפפן בסימן שכר סעיף ז. רפפק שם הַסְּחַבֶּר דְשַׁוּוִי אַכְּלָא סָחָר בְּשָׁבָת, וּלְפִיבֶן בָחָבוּ וְהָאָפוּוּ בָּזָה מְשׁוֹם טוֹחָן וּכְמוֹ שָבאַרְנוּ. וּלְשוֹן 'דְאַסְשְׁרִי לֹה אַכָּלִי שְׁכָּחָב רְפִיא אִינוֹ מְדָאָרָק כָּלִ־כָּךְ לְפּרוּשְׁם: * וְאֵינֵן וְכּר׳. וְאִם יְכוּלִין לָאַכְלוֹ על־פּי הַרְּחָק כְּלִי התוּךְ. צְרִיךְ עִיוּן קְצֶּת [פס"ג]. והגה השלחן־ערוך סירי בדפים להאכילם לאחר וסו. וכמו שבחבתי בְּסֹשְׁנָה בְּרוּרָה, אַף דְּהַפְּרִי־מְנָרִים בְסִיסָן זָה נְסְהַפֶּק בָּוָה, רְאַפְּשֶׁר דְּלֹא התירוּ כִי אם בִנְבֶר הָרָאוי לְמָאָכֶל אָרָם. לְאָפָן בִּסִימָן שכר סובר כְּמֹּד שְׁבָּחַבְּתִּי, וְכֵּן פשפע בכאזר הגריא דסביא ראוה להא דהרשביא מהא דסשפע בשבת קניה דְשָׁהַת וָהָרוֹכִין הָיָה הָהָר לְהָתֹּךְ לֹפְנִי בְהַהָּה אִי לְאוֹ מְשׁוֹם מְטְרַת בְּאֹכְלָא, אַלְפָא רָאַרְ בִּשְׁמַח שָהוֹא מָאָכֶל בָהַמָה מָחָר: * הַמְּמַחַרְ הַיָּבֶק דְקִּ־דְק. בַּנְּפְרָא איתא: אַמַר רַב פּפָּא, הָאִי מָאן דְּפְרִים סְלְקָא חָיָב מֹשׁוּם טוֹחָן, וּפְּרֵשׁ רַשִּׁייי יפרים: מַחַמְּכוֹ דַק־דַּק, וְכֵן כָּחָבוּ הַתּוֹסְפוֹת דְּמֶיְרֵי בַּחַמִיכוֹת קַטְנוֹת כְּצִין טְחִינָה. אַכָּל פַּחָמִיכוֹת נְּדוֹלוֹת קַצָּת אִין דְּרָךְ הַעְּמִינָה כְּכָדְ. וְכִן כְּמַב חַרְקְבִּים 'דִק־דְּקִ'. אַךְ כל זה לענין חיוב, אבל לענין אסור יש להר סאר קוה. וכבר בספר ינאים לכריא מפרץ דשובר ולחול לא נודע לני. וכן משפע בכוחיופף הפניד לענין לני. וכן משפע בכוחיופף הפניד לענין הפר אישלאור א' שינשה חורכות בדולות בסקצת ונם יהיה קפוף לפעודה. עון שם: * לפני יקנים. עין בפנו אברכם שכתב ומשפע דלפני מי שיכול

(לג) דהואיל וכו". רוצה לומר, דאינא למימר דַטַעַם הַפּוֹסְקִים דּסְבֵּירָא להו דַּאַין טַחינָה בָּאַכְלִין היָנוּ כשום דָאַין צַרִיךְ טַחִינָה. דָאִי כָּעֵי אַכִיל לָה כְּמוֹת שָׁהוּא שָׁלֶם. כֹה שָׁאַין כָן כָּזָה דָאַין יְכוּלִין לָאַכְלוֹ כְּלֶל בְּלִי חִתּוּדְ, הַחִתּוּדְ מִשְׁרֵי לָה אֹכָל וְשָיֵדְ בּוֹ טְחִינָה. (לט) וּסְיְרִי בְּחוֹחָךְ וּסְנִיח שְיֹאכְלוּ הָעוֹפוֹת לְאָחֶר שְעָה. אַכָּל רְחוֹחַךְ לֹפְגִיהָם שְיֹאכְלוּ מור. לדברי הכל שרי. ידדלקמה בסעיף יב כהפ"ה: (לד) קמשור לה אבל. <u>ניש (מ) מקלין כזה:</u> (לה) ועין לקפון סיפון שכד. סעיף ז. וָהַנָּני דְשָׁם מְבֹאַר דְשָׁהִי אַכְלָא שָרֵי בְּשָׁבָת, וּמָיְרִי בְּשָׁאֵין חוֹתָדְּ דְּק־דָק (מ״א לקמן): י (לו) שָׁקוֹרִין רַאליי״ו. בּלְשוֹן אַשְׁכָּנוּ רִי״ב־אַייזי״ןי. <u>רבינו שהכלי מיחר לכך הרי זה דרך חל ודמי לשחיקת פכלין במכחשת. והוא הדין ככלי אחר המיחד לכך, ואם־כן אפלו לאכל מיד</u> אַסוּר. אַבָּל הַחַּר לְחַתְּכוֹ בְּפַבִּין דַק־דְּק. וּכְמוֹ לְעֵיל בְּסְעִיף יו לְעָנָין בְּשֶׁר. וְיָבוֹ לְיוַ ללצפה בקשי ושם אכל עליה. והוא הדין דמתר לחתכו בערדם או במגנה. שאר שהם כלים שמלאכתם לאסור. בתר לטלטלם לצרף נופס. כְּמוֹ שָׁנְהָבָאַר בְּסִיכָן שה (מעולת־שבת ומ־א). דָּבָר שָאִינוֹ הָפֶץ לְאַכְלוֹ וּלְטַצֵּמוֹ וְלֹא לְהָאַכִילוֹ לְהִינוֹק. אָסוּר לְלָצֵסוֹ בְּשׁנִיוֹ בְּדִי לְשַּׁחָקוֹ מֹשׁוֹם טְחִינָה. דְאַרְ־עַלֹיצַב דְּמְשָׁנָה. מָבֶּל מָקוֹם מַדְרָבָנוְ אָסוֹר. דְּדָוְקָא לְגָבֵי מִילָה הָמִיוֹ כְּעִין זְה לְאַפֶּן בְּשׁלֹ־אַ פְּעִיף זֹ [אחרונים]: יא (לו) אָת הַהָּלוּש. הַיָּנו יָרָקוֹת הָּלִּישִׁין, וְהַשַּעָם, כִּינַן דְּהַם רְאוּיוֹת לָאַכִּילָת בְּיוֹכָן כְּהָר לְהַשְׁקוֹתן. (מוֹ) הָה שָׁאִין כן בְּדָּבֶר שָׁאֵינו רָאוי לַאַכִילָה אָסוּר לֹטְרֹם בּשְבִילָם. וַעַיַן לְבָּפֶּן בְּסִיקו שלו סְעִיך יא בַּהָנִ״ה וְבָפָה שֶׁבְּסִבְּנו שֶׁם בְּמִשְׁנָה בָּרוּרָה. וּלְהַשְּׁקוֹת אָת הַכְּחָבְּר (מג) יֵשׁ בו אסיר תורה, וקלייתרס עם עשבייבשם בבית, גם-בן אסור להשקותן בשבת ופס"ג לקמן בסימן שלו, ע"ש]: יב (לח) המחתוד הירק. מלרש. ומדסמם (מג) משמע דאסלי בירקוח שראוי לאכלן חיין גם־כן מבירא לה דיש מחינה באכלין: (לט) לפגי זקנים. שאין יכולין ללצמו אם לא הַהְּכְנוּ דַק־דַּק. וַלֹא אַזְלִינָן בָּהַר רָבָּא דְעַלְפָא כְּדַלְעִיל בַּסְעִיף ט לְעָנָיַן בַשְׁר־עָלי, דְכִיוַן שָׁהוּא גַּדּרְלַי לָהָעָר וֹחָת. דְּעַקֵּר טְחִינָה

-מ"א

ודוקא פירות וכדומה לזה, אסור. אבל מותר לפרר לחם לפני התרנגולים, דהואיל וכבר נטחן אין לחוש, דאין טוחן אחר טוחן The Shulhan Aruch rules that it is permitted to chop cooked meat on Shabbat. This is based on the Terumat HaDeshen, who restricts the prohibition of Tohen-Grinding only to "Geduleh Karka"-foods that grow from the earth, such as grain. Meat is not considered to be from the earth, even though the animal was raised and grew from feed that grew from the ground. The Mishna Berura explains that there is no need to rule in accordance with the strict opinions that consider an animal as Geduleh Karka, since the opinion of the Rosh, who holds that there is no prohibition of grinding any type of food, can also be used as a basis for leniency regarding animals. Therefore, it is permitted to chop meat or an egg, even well in advance of the meal.

The Rema brings the principle "En Tehina Ahar Tehina"-there is no prohibition of grinding substances that have already been ground. For example, it is permitted to crumble pieces of bread into crumbs, since the flour that made that bread was already ground. Hacham Ovadia brings an additional application-crumbling snuff. Sometimes the tobacco becomes clumped to together due to the humidity, but there is no problem to rub it into granules, since the tobacco leaves were already ground. The same would apply to banging a salt shaker to re-pulverize the salt that has clumped.

The Halacha permits or chopping or cutting cheeses into small pieces on Shabbat. The prohibition of Tohen does not apply to cheese, since it only applies to "Giduleh Karaka" things that grow from the ground. However, Maran (Siman 321) adds one stipulation: One may not cut the cheese with a grater or garlic with a special smasher, normally used to grate things into small pieces. This is forbidden on Shabbat as it is a weekday type of apparatus used for grinding.

However, it is permitted to use a knife or a special cheese knife. Similarly, it is permissible to smash tuna fish or eggs with a fork, as they do not grow from the ground. In all these cases, not only is it permitted to chop or smash into very small pieces, but it may be done well in advance of consumption. For example, one may smash the hard-boiled egg on Shabbat morning for Seuda Shlishit.

Summary:

It is permitted to chop meat or an egg on Shabbat, even well in advance of the meal.

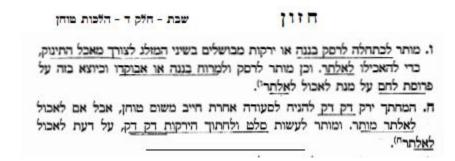
It is permitted to crumble bread into crumbs or separate clumps of snuff and salt.

It is permitted to chop cheese, eggs and fish on Shabbat, as long as a grater is not used.

To protect the integrity and restful of shabbat, the rabbis wanted one to distinguish and elevate it over the other days of the week. One Must avoid regular daily activities.

This rabbinic ordinance places restriction on activities that for various reasons closely resemble the kinds of chores and occupations associated with the ordinary workweek.

- Grating cheese with a grater- cheese meat, eggs or other foods that do not grow from the
 ground may be chopped on shabbat. However, grating the cheese with a grater or other tool
 specifically designed for grinding purpose is forbidden because it looks like a Melacha and
 mundane.
- 2. Although mashing eggs with a fork is permitted, mashing eggs with a potato masher is forbidden.

To mash banana or vegetables with a fork for children to eat right away, is permitted.

As well, to smear banana or avocado on bread to eat right away, is permitted.